

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realisticke, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Anderle. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

SLOVO V ČASE ⁽¹²⁾

MY ČISTÍ A NEVINNÍ

Před několika dny jsme si mohli přečíst v jistém týdeníku rozhovor s čerstvým nositelem Státní ceny za literaturu. Jeho jméno v tomto případě není důležité. Taková cena se neudílí hned tak každému, a je pochopitelné, že čtenáře zajímají i názory jejího čerstvého nositele. Ten v úvodu rozhovoru totiž prohlásil, že mu nebylo dobře, když přebíral cenu zrovna od zástupce této vlády. Na takový názor má nesporně právo. A tak nebylo divu, že druhá otázka redakce zněla takto:

A jak vnímáte současný český stát?

Rozhodující moc je už delší dobu v rukou neuvěřitelné sebranky a osa Klaus - Zeman ji smutně charakterizuje. Za posledních dvacet let se mocným podařilo vytvořit jakési uzavřené okruhy lidí, které si moc pouze předávají nebo kradou. Z velké části jsou to cyničtí pragmatici, lidé, kteří v sobě nemají žádný větší rozměr, který by šel přes jejich plat, přes jejich vymezené volební období a zisky. Výsledek takové politiky je tristní a tvoří hrůzostrašné klima, lidé mohou v přímém přenosu sledovat tuhle redukci politiky na udržení moci, která není prostředkem k nápravě věcí, ale sama o sobě jediným cílem.

Normálně jsem tuto odpověď zaregistroval, pravděpodobně bych ji tak neformuloval, ale pokud jde o podstatu, tedy o to co chtěl odpovídající vyjádřit, bych na první pohled neměl zvláštní připomínky. Vzpomněl jsem si na tuto odpověď několik dní poté, když jsem si přečetl na internetu zprávu jiného druhu.

Zněla takto:

Zlínský kraj – Lékaři a lékárníci z Valašska zřejmě podváděli s recepty na léky, mohli si přijít až na 15 milionů korun. Systém údajně fungoval tak, že vypsali recept pro zdravého a nic netušícího pacienta, odnesli ho spřátelenému lékárníkovi a získali pak peníze od pojišťovny. Případ řeší zlínský kriminalisté, prověřují záznamy více než tři tisícovek lidí. Případ se údajně vyšetřuje od léta 2011, původně šlo o podezření na jedinou lékárnou ve Valašském Meziříčí. Postupně se však rozšířilo na nejméně další dvě lékárny v Meziříčí a Rožnově pod Radhoštěm a několik lékařů. Poškozených je několik pojišťoven.

A pár dní poté přišla druhá:

Podvedl jste pojišťovnu o 20 milionů, přečetl si v obvinění lékař z Plzeňska. Soukromý chirurg na severním Plzeňsku se katapultoval do čela žebříčku lékařů, kteří fixlováním s údaji o ošetřených pacientech způsobili zdravotním pojišťovnám největší finanční škody. Podle policie oblafl Zdravotní pojišťovnu ministerstva vnitra (ZPMV) a připravil ji o desítky milionů korun. Hrozí mu až 10 let vězení. Trestní stíhání potvrdila Právu náměstkyně plzeňské krajské státní zástupkyně. „Na základě výsledků prověřování je dáno důvodné podezření, že tento lékař vykazoval zdravotnické výkony, pro jejichž poskytování nesplňoval podmínky. Ve výkazech o tom uváděl nepravdivé údaje,“ uvedla. Podle ní mu pojišťovna neoprávněně vyplatila částku přesahující 20 milionů korun. „Jednání obviněného je kvalifikováno jako pokračující zvlášť závažný zločin podvodu, kde je trestní sazba až 10 let vězení,“ dodala žalobkyně.

Schválně neuvádím v těch zprávách identifikační znaky, abych to nemusel udělat i v dalších textech, které deprimovaly zcela. Výborný hudební publicista Pavel Klusák (*1969) zveřejnil v posledním vydání ORIENTACE (příloha sobotních Lidových novin) jako vždy perfektní článek týkající se nějakých hudebních problémů, tentokrát plagiátů v hudbě.

Tedy podvodům, díky jimž se také vydělává. Mimo jeho text je na téže straně pět noticetek nazvaných 5x PLAGIÁT ČESKÝ.

Není tedy zřejmé, je li autorem noticetek také pan Klusák, leč dá se předpokládat minimálně to, že mu nevadily umístěné u jeho textu. Takže asi s jejich pravdivostí nemá problém. Co se v těchto notickách dozvíme?

Jistý český autor si v hitu pro Lucii Bílou vypůjčil rytmický základ a sound od Prince (Alphabet Street). Ten týž autor pro film Válka barev napsal až moc věrné variace na soundtrack Angela Badalamentiho k Lynchovu městečku Twin Peaks.

Melodie písně „ Podej mi ruku a projdem Václavák“ je prý popfolkový song Ralpa McTella s názvem Streets of London. Pod autorství melodie písně se ovšem podepsal český skladatel.

Titulkovou melodii televizního seriálu Rodáci ukradli čeští producenti z filmu Dobrodružství rabína Jacoba z roku 1973, v němž titulní roli ztvárnil Louis de Funés.

Song Leonarda Cohena Paper-Thin Hotel (1977) je vlastně známá Levandulová. A zrovna tak prý byla ukradena hudba pro seriál Dobrodružství kriminalistiky, pro píseň Lásko má já stůňu a původní prý není ani ústřední hudba pro Cirkus Humberto. Tu štípli Lynchovi z filmu Sloní muž.

Nu a jaké otázky člověka napadnou ve chvíli, kdy si dá pod sebe všechny tyto zprávy, je nasnadě. Takže je asi jednodušší tvrdit, že by v téhle zemi bylo všechno v pořádku, jen kdyby ti nahoře tolik nekradli.

Občanské sdružení Stránské pořádá

Vánoční zdobení

**30. listopadu
od 10 h do 16 h**

**v Nedělní škole řemesel ve
Stránském**

Program:

**Výroba adventních věnců a jiných dekorací.
Využití tradičních i moderních technik. Nově
možno využít i Fusing (spékání skla).
Děti i dospělí, každý podle své fantazie. Veškeré
potřeby ke zdobení i občerstvení zajištěny.**

Těšíme se na Vás

rezervace možná na: KrenkovaVladimira@seznam.cz

Vážené dámy a pánové,

CO JE VLASTNĚ LEVICE A PRAVICE?

Jakub Frydrych

Střet radikální pravice s policií. Den romských obětí holocaustu v Maďarsku narušuje radikální pravice. Příznivci ultrapravice pochodovali městem. S podobnými titulky a komentáři se setkáváme dnes a denně v televizi i tištěných médiích. Komu přijde divné, že by pravověrní příznivci von Hayeka nebo Rothbarda narušovali den obětí holocaustu, nemusí číst dál, protože chápe, o čem píšu.

Ono totiž autoři uvedených výroků vlastně nemají vůbec na mysli zastánce pravice, ale spíše fanoušky neonacismu. Jenže jsou to diletanty, jejichž všeobecný rozhled zřejmě nesahá dále než za turniket MF Dnes, případně je vůbec nezajímá, jak se věci doopravdy mají. Takže si to zopakujeme. Pravici definujeme především a nejvíce pojmem individuální svoboda. Typický je pro ni princip laissez-faire, touha po přirozeném běhu věcí s minimálními mocenskými zásahy, že svobodný a volný trh bez regulací a dotací, nedotknutelnost vlastnického práva. Míra výše uvedeného se může lišit, ať už u jednotlivců nebo uskupení.

Středobodem je však vždy individuální svoboda a zodpovědnost jednotlivce. V praxi se to projevuje tak, že pravičák preferuje malý stát s omezenou mocí, nízkými náklady a minimem přerozdělování veřejných prostředků, stát, který se mu montuje do života a peněženky co možná nejméně. Oproti tomu pro levici je nejvíce typický kolektivismus. Člověka vidí jako součást celku, jemuž se musí podřídit. Individualita je mnohem méně důležitá než sociální rovnost a veřejný prospěch. Volný trh je nebezpečím, které ty méně šťastné může uvrhnout do chudoby a zoufalství. V praxi se to projevuje například tak, že nějaká parta socialistů s cílem všeobecného blaha má pocit, že ví, co je nejlepší pro občany, pro ekonomiku, pro životní prostředí. Houfy sociálních inženýrů pak regulují, zakazují, příkazují a přerozdělují.

V praxi to také znamená, že z vašeho úspěchu nebudete těžit především vy nebo ti, které si vyberete, ale zejména kolektiv, resp. jeho méně úspěšní, snaživí, vzdělaní etc. jednotlivci. Výsledkem levicového přístupu ve státě jsou vysoké daně, znárodnění, regulace hospodářství nebo alespoň některých odvětví a omezení svobody občanů.

A co s tím mají dělat zástupci médií, kteří identifikují nějaké účastníky pochodu jako příznivce NSDAP? Především by mohli začít rozluštěním této tajemné zkratky. Ti bystřejší, kteří už umějí s internetem nebo najdou cestu do archivu, si prostudují program Národně socialistické německé dělnické strany. Znárodnění podniků a rozdělení jejich zisků? Regulace ekonomiky? Silná role státu? Obecný zájem před zájmem jednotlivce? Ano, to všechno tam je. "Překvapivě" však chybí důraz na osobní svobodu a po laissez-faire není ani stopy.

NSDAP byla totiž typicky levicovou stranou. Socialisté v hnědých košilích prostě nebyli pravičáci, stejně tak nejsou pravičáky ani jejich dnešní příznivci a jejich městy pochodující souvěrci.

Mimo jiné z toho vyplývá, že nacismus a komunismus nestojí v tradičním politickém spektru na opačných stranách. V podstatě si tyto dvě ideologie nekonkurují, sledují totiž stejný cíl, jen se v některých aspektech trochu liší (národ a rasa vs. dělnická třída). NSDAP a KSČ byly stejně socialistické strany. Dělnická strana sociální spravedlnosti (vidíte, zase ta sociální rovnost) patří do stejné party, ačkoliv nás média přesvědčují, že jde o stranu extrémní pravice. A stejně tak řecký Zlatý úsvit, který vysokoškolsky vzdělaná specialista na evropskou politiku Zuzana Klekmarová neváhá zařadit zcela napravo.

Zbývá jen objasnit, co je vlastně krajní pravice a kdo je onen radikální pravičák? Přiznám se, že si nejsem zcela jistý, ale definici bych zřejmě směřoval k jakémusi pravicovému purismu. Co nejméně kompromisů, minimum státu, maximum svobody.

Sám sebe bych označit krajním pravičákem dokázal. Svobodu a zodpovědnost považuji vedle pravdy za nejdůležitější součásti života. Vlastnické právo za absolutně nedotknutelné. Borise Šťastného za levičáka. Chci malý stát s velmi omezenou mocí směrem k občanům, volný trh s naprostým minimem regulací a překážek. Chtěl bych legalizovat drogy, všechny. Odmítám tzv. ochranu spotřebitele ze strany státu na úkor svobody podnikání, protože věřím, že zodpovědný jedinec anebo soukromý sektor si s tím poradí lépe a levněji.

Nevěřím, že jedinec pocházející z nuzných poměrů je touto determinací hendikepován natolik, aby se nemohl vypracovat k úspěchu a osobní spokojenosti. (Konec konců, mnoho kapitalistů se nenarodilo zrovna se zlatou lžící v puse, ale začínali od nuly. V době, kdy ještě v USA fungoval tzv. American dream bychom našli nepočítaně příkladů.) Je to "dostatečně radikální"?

Nebo je radikální pravice spíše synonymem pro minarchismus, či dokonce anarchokapitalismus? Zde je prostor pro debatu. V každém případě, abych se vrátil na začátek, není nic vzdálenějšího radikální pravici než médii proklamovaný neonacismus. Pamatujte prosím na to, až si příště pustíte zprávy na Primě.

Převzato z <http://czpremysl.wordpress.com>

Sdružení monarchistů Brno

si vás dovoluje srdečně pozvat na přednášku
s besedou na téma

Zabili nám Ferdinanda, vyhnali jsme Karla, a tak máme, co jsme chtěli...

přednáší Dr. Luděk Šubert

ve středu 20. listopadu 2013 v 18 hodin v Klubu zastupitelů města Brna
Mečová 5, BRNO

Program:

18:00–19:00 – Přednáška na dané téma

Lektor se zaměří na objektivizované hodnocení osobností arcivévody Františka
Ferdinanda d' Este a
blahoslaveného JCKV Karla I. Rakouského.

Na jejich příkladě poukáže na některé současné historické domácí trendy vnímat
uvedené historické období jako údajný pokus o nekritickou glorifikaci Habsbursko-
Lotrinské dynastie.

Dotkne se aktuálního problému, co je ve výkladu určité etapy naší národní historie
objektivně

nezaujatým přístupem a na jakých věcných příkladech lze doložit letitou
tendenčnost, a to vše na
prahu 21. století....

19.00–19.10 Přestávka.

19.10–20.00 Beseda k předneseným problémům.

Na setkání s vámi se při již 8. tematické středě upřímně těší
Řídící rada Sdružení monarchistů, o. s., Brno

Nejen pro přátele NORSKA:

Milí přátelé Norska,

v letošním roce probíhají po celém světě oslavy 150. výročí od narození nejslavnějšího norského malíře, předního představitele expresionismu a inspiračního zdroje mnoha českých autorů, Edvarda Muncha (1863–1944). Srdečně Vás při této příležitosti zveme na festival Týden Edvarda Muncha, který proběhne od 27. do 30. listopadu na několika místech v Praze. Festival pořádá Skandinávský dům ve spolupráci s Norským velvyslanectvím v Praze, Českým centrem Praha, Akademií výtvarných umění, Městskou knihovnou v Praze a Národní galerií v Praze. V rámci rozmanitého programu se můžete těšit na přednášku o životě a díle Edvarda Muncha proslovenou kurátorkou z Muzea Edvarda Muncha v Oslu Petrou Pettersen, promítání unikátního artovního filmu Edvard Munch z roku 1974, komentovanou prohlídku v Národní galerii a odbornou konferenci. Podrobný program festivalu naleznete na stránkách Norského velvyslanectví a Skandinávského domu a v příložené tiskové zprávě.

S pozdravem * Helena Benýšková * Norské velvyslanectví * Hellichova 1, 118 00 Praha

Edvard Munch: Tanec na břehu; www.edvard-munch.com

TÝDEN EDVARDA MUNCHA

27.-30. 11.
Praha

Více informací na
www.skandinavskudum.cz

Skandinávský dům působí jako kulturně vzdělávací centrum, jehož hlavním cílem je prezentace evropského Severu (Dánsko, Estonsko, Finsko, Island, Litva, Lotyšsko, Norsko, Švédsko) v České republice. Za tímto účelem pořádá rozmanité kulturní akce (přednášky, literární besedy, filmová promítání, výstavy, hudební akce), provozuje informační webové stránky a knihovnu, filmová promítání, výstavy, hudební akce, knihovnu severské literatury.

- 27. 11. 19:00 České centrum Praha **Přednáška o životě a díle Edvarda Muncha**
- 28. 11. 9:30–16:30 Akademie výtvarných umění Konference: **Edvard Munch v souvislostech**
- 28. 11. 19:00 Městská knihovna v Praze **Promítání filmu Edvard Munch (1974)**
- 30. 11. 15:00 Národní galerie v Praze Komentovaná prohlídka: **Za obrazy Edvarda Muncha**

PŘÍBĚH IRENY SENDLER

http://en.wikipedia.org/wiki/Irena_Sendler

Nedávno, ve věku 98 let umřela žena jménem Irena Sendler. Během druhé světové války Irena získala povolení k práci ve Varšavském ghettu jako instalatérka/svářečka. Měla k tomu svůj důvod. Irena věděla o plánech nacistů se Židy. Na dně tašky s náradím vynášela děti z ghetta, v zadní části svého nákladáku měla místo pro starší děti. Tam také vozila psa, kterého vycvičila štěkat, když auto projíždělo branou. Vojáci to nechtěli řešit a také štěkot mohl zamaskovat zvuky, které děti mohly případně vydávat.

Během své činnosti Irena dokázala takto zachránit až 2500 dětí. Chytili ji, nacisti ji přelámali nohy, ruce a brutálně ji ztloukli. Irena si vedla poznámky o všech dětech, které se jí podařilo osvobodit. Uschovala je ve sklenici, zahrabané pod stromem na její zahrádce.

Po válce se pokusila najít rodiče a znovu spojit rodiny. Ale většina skončila v plynových komorách. Děti se dostaly do dětských domovů a byly adoptované. V roce 2007 byla Irena Sendler nominována na Nobelovu cenu míru. Ale zvolená nebyla. Cenu dostal Al Gore za projekt o globálním oteplování...

Uplynulo více než 60 let od ukončení druhé světové války. Tento elektronický dopis se rozesílá jako památka na milióny lidí, kteří byli zabiti, znásilněni, upáleni, umořeni hladem a ponížení! Dnes, jako nikdy (když se ozývají hlasy o tom, že holocaust je mýtus!) je nutné udělat vše, aby svět nezapomněl, co se tenkrát stalo. Protože stále existují i ti, kteří jsou schopni to zopakovat.

Podívejte se na tuto ženu - a zapamatujte si ji navždy! Svět se nestal nemravným, takovým vždy byl... Ocenění nedostane vždy ten, kdo je ho hoden více.

Co přinesly volby?

Politologové, analytici a komentátoři už mnohokrát psali o výsledcích voleb, rozebírali procenta, hodnotili výsledky jednotlivých stran. Já si spolu s mnoha spoluobčany kladu otázku: Jaká je výpověď výsledků voleb o naší společenské situaci a jakou inspiraci přinášejí pro povolební dobu?

Výsledky voleb naznačují, jakým způsobem voliči uvažují. Klasické strany, které byly u moci, spíše ztrácely, protože vedly společnost a byly v akci. Jsem přesvědčen, že voliči nesrovnávali především naplnění nebo nenaplnění jejich původních programů, těžko by si asi na ně vzpomínali – jako spíše že posuzovali chování jejich politiků, kulturu jejich osobního života, jejich životní styl, jejich skandály, které media pochopitelně prezentovala. To většinou lidi přitahuje, to si pamatují.

Tyto skutečnosti potvrzuje i voličský zájem o nové strany, o nichž se zatím moc neví. Jejich programové body jsou často vágní, velice se podobají. Zřejmě to ale celkem voliče tolik nepřitahovalo jako fakt, že tyto strany jsou nové, že se o chování a profilu jejich politiků většinou tolik neví. Lidé volí trochu iracionálně podle přesvědčení: to nové bude lepší. To vše potvrzuje i z nedávné

minulosti osud například strany Věci veřejné.

I když je naše hodnotová kultura značně sekularizovaná, přece jen ještě zůstávají zbytky určitého cítění tradičních hodnot, například vztah k pravdě a poctivosti, solidarita a vzájemná úcta v mezilidských vztazích. Právě to značně poškodilo vítěze letošních voleb a jeho důvěryhodnost těsně po volbách – byli v opozici, nic „nezkazili“, ale to, co někteří předvedli, ubohé lhaní v přímém přenosu, prostě morální striptýz, to poškozuje. Bezuzdná touha po moci. Když politik ještě řekne, že lhát je v politice normální, naznačuje to názor na morální úroveň politiků! Dříve vítězná pravicová strana dopadla velmi špatně zvláště pro nemorální jednání jejich politiků: kmotři, lobbisti, kteří mnohdy ovlivňovali ze sobeckých zjištěných důvodů politická rozhodování bez ohledu na prospěch společnosti, na úkor všech. Domnívám se, že voliči většinou rozhodovali pod vlivem těchto skutečností. Kdo lže a krade, ztrácí důvěryhodnost.

Morální konvence politiků, jejich morálka, se ohýbá podle toho, jak se jim to hodí. Nerespektují se určité pevné nepsané tradiční zásady. Právo a spravedlnost, zákony – to porušují nejen politici, ale často i některé instituce naší společnosti. (Myslím, že není třeba jmenovat, obecně to všichni vědí). Volby ukazují určitou ztrátu důvěry v demokratické instituce, i v soudy a policii... Mohlo by se zdát, že se v této situaci odehrává přesun k určitému extremismu, levému nebo pravému, k pevné ruce. Na druhé straně je ale dnes odmítána svévole pevné ruky. Na pozadí výsledků voleb se ale také zdá, že morální pochybení v minulosti – členství v KSČ, spolupráce s StB - už tolik lidí nedráždí – lidé totiž zapomínají... a tolik jim to už bohužel nevadí.

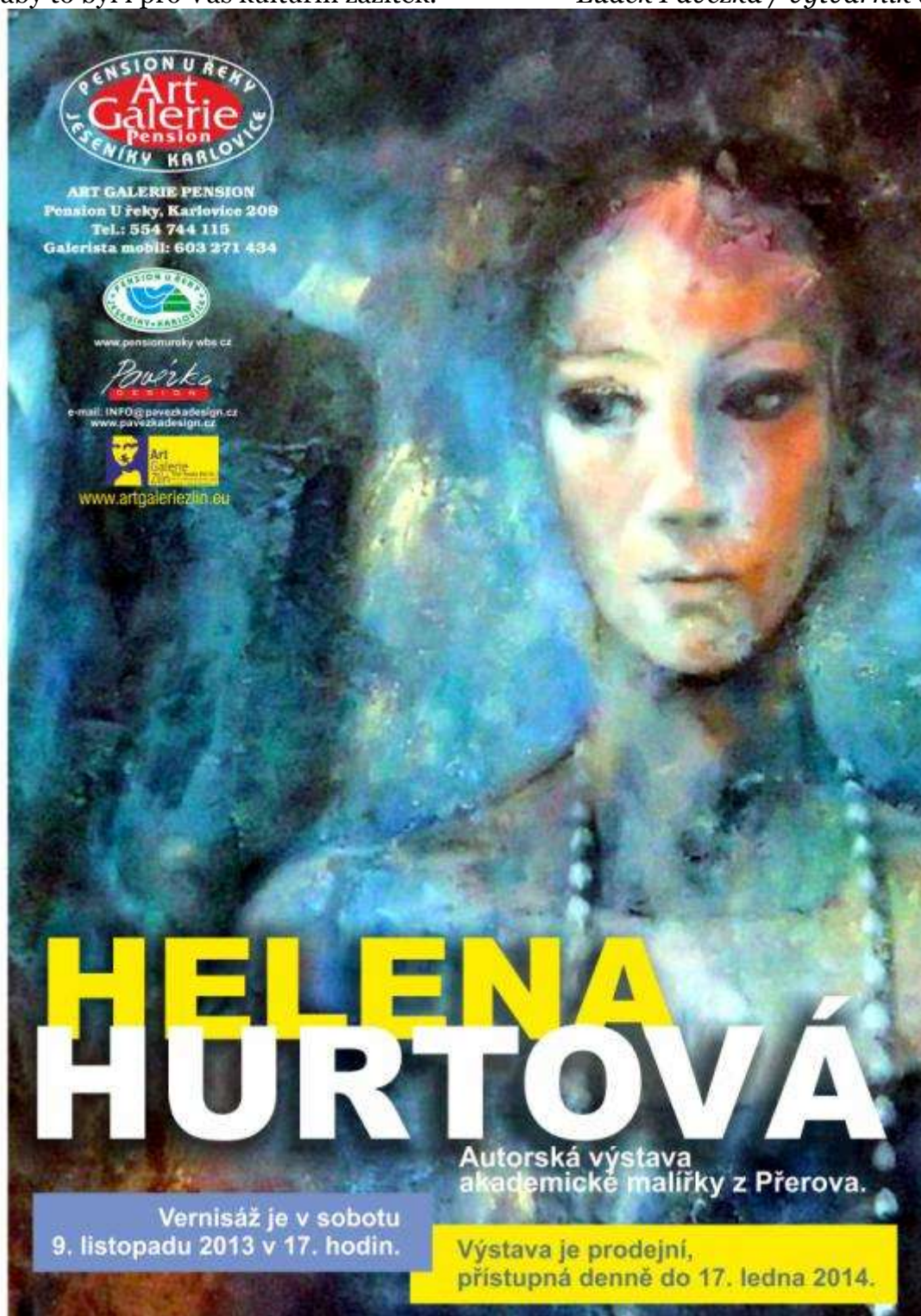
Závěr: na prahu další etapy naší přítomnosti je třeba se poučit z minulosti i z přítomnosti a hledat a přijmout určitý pevný daný řád hodnot, který si nestanoví sami politici, který by platil pro každého a v každé situaci. Toto je myslím silné poučení z těchto voleb a inspirace pro současnou povolební dobu. Vrací se hodnotová lekce, kterou jsme měli přijmout už po pádu komunismu a na začátku nové doby! Odmítnout ideologii zla a nenávisti. To jsme neudělali a naopak tyto principy se staly základem politiky a mezilidských vztahů v nové době – skryté pokračování zvrácené ideologie totality. Tato lekce se dnes znovu vrací. Poučíme se konečně?

kardinál Miloslav Vlk

POZVÁNKA DO PENSIONU U ŘEKY

Šestá výstava „předvánoční“ byla zahájena v sobotu 9. listopadu a přehoupne se do nového roku, končí až 17. ledna 2014. Své obrazy vystavuje, bude paní Helena HURTOVÁ z Věžek u Přerova. Vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti, obor propagační grafika a pokračovala studiem na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, atelier knižní kultury a písmo. Její imaginativní tvorba vychází z inspiračního zdroje commedie dell'arte. Její postavy Kolombíny, klaunů a šašků jsou zakomponovány do pestrých dějů na obrazech, které zaujmou nejen náměty ale také velice živou a precizní malbou. Výstava bude doplněna drobnými dárky a také originálními vánočními a novoročními přáníčky. Jsem přesvědčen, že tato výstava krásně ukončí „výroční rok“ v působení galerie v Karlovicích. Pro nás to bude opět další rok zajímavé práce a moc si přejeme, aby to byl i pro Vás kulturní zážitek.

Luděk Pavézka / výtvarník a galerista

ART GALERIE PENSION
Pension U řeky, Karlovice 208
Tel.: 554 744 115
Galerista mobil: 603 271 434

POZVÁNKA
DESIGN
e-mail: INFO@pavezkadesign.cz
www.pavezkadesign.cz

Art Galerie
www.artgaleriezin.eu

HELENA HURTOVÁ

Autorská výstava akademické malířky z Přerova.

Vernisáž je v sobotu
9. listopadu 2013 v 17. hodin.

Výstava je prodejní,
přístupná denně do 17. ledna 2014.

Životní prostředí: 12 měst se uchází o cenu „Evropské zelené město 2016“

Lhůta pro předložení žádostí o udělení titulu Evropské zelené město roku 2016 skončila a do soutěže postoupilo těchto 12 měst z 11 různých zemí

**V ČESKU ŽÁDNÍ MOŽNÍ KANDIDÁTI ZŘEJMĚ NEJSOU *
NAVÍC SE O TOM U NÁS NEPÍŠE**

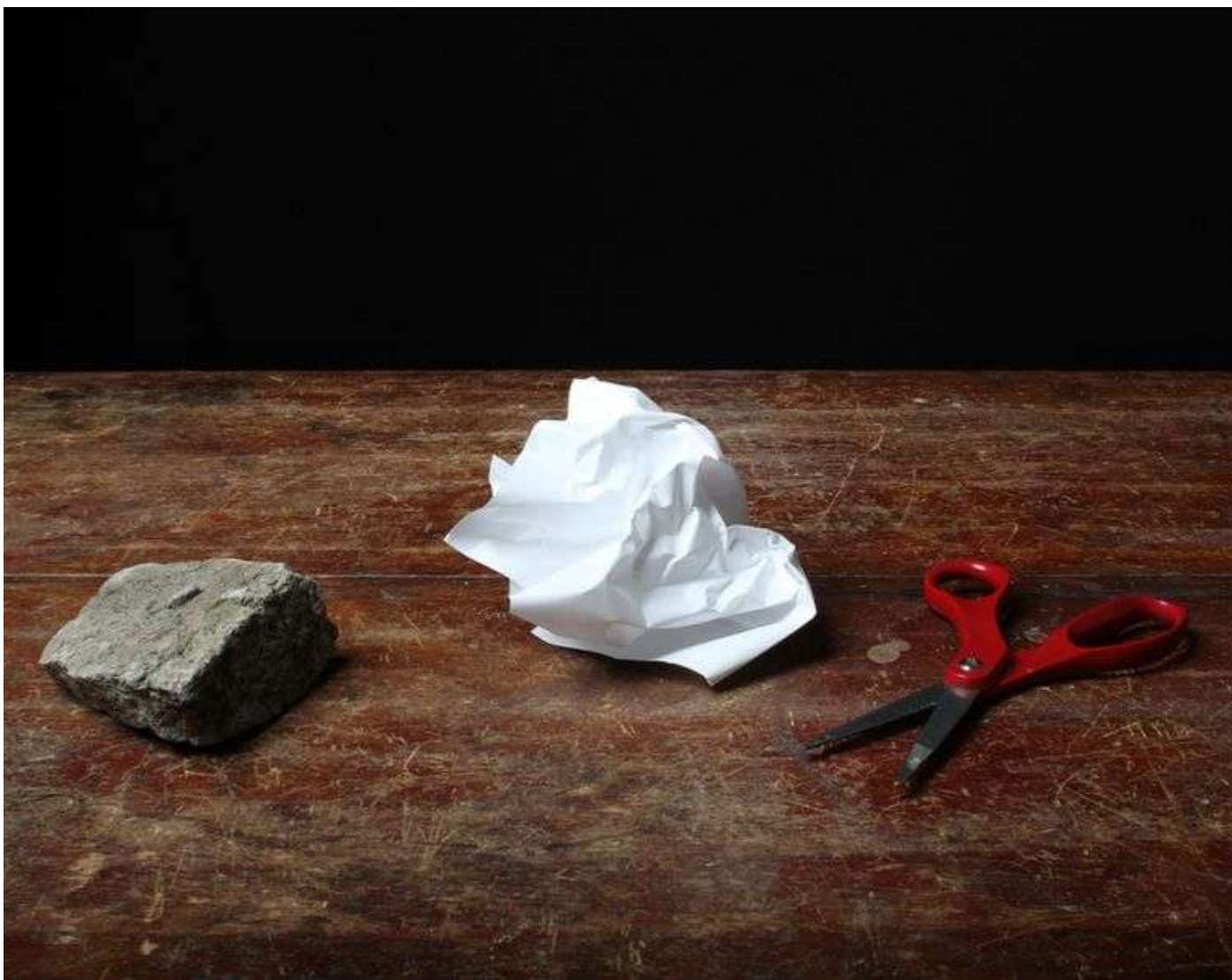
Dabrowa Gornicza (Polsko); Essen (Německo); Larissa (Řecko); Lublaň (Slovinsko); Nijmegen (Nizozemsko); Oslo (Norsko); Reggio Emilia (Itálie); Santander (Španělsko) Tours (Francie) Umeå (Švédsko); Zaragoza (Španělsko); Pitesti (Rumunsko)

Komisař EU pro životní prostředí Janez Potočnik k tomu uvedl: „Těší mě, že se o cenu Evropské zelené město uchází tolik žadatelů. To potvrzuje, že evropská města jsou odhodlána zlepšit kvalitu života svých občanů a životního prostředí. Iniciativa Evropské zelené město je odrazovým můstkem pro sdílení osvědčených postupů a myšlenek a ukazuje cestu dalším městům“. Ocenění Evropské zelené město se uděluje městu, které je průkopníkem ekologicky ohleduplné správy měst. Tato města se snaží stanovit vyšší normy v oblasti udržitelného rozvoje měst, naslouchají přáním svých občanů a prosazují inovační řešení problematiky životního prostředí. V letošním roce se mohla poprvé do soutěže o cenu za rok 2016 zapojit evropská města s nejméně 100 000 obyvatel. V předchozích letech tak mohla učinit pouze města, v nichž žije 200 000 nebo více obyvatel. Zpřístupnění soutěže i menším městům vedlo k tomu, že více než polovina žádostí pochází z měst s méně než 200 000 obyvateli.

Mezinárodní skupina odborníků provede odborné posouzení každé žádosti na základě 12 ukazatelů týkajících se změny klimatu, zmírnění jejích následků a přizpůsobení se této změně; místní dopravy; městské zeleně včetně udržitelného využívání půdy; přírody a biologické rozmanitosti; kvality vnějšího ovzduší; kvality akustického prostředí; vytváření odpadů a nakládání s nimi; hospodaření s vodou; čištění odpadních vod; ekologických inovací a udržitelné zaměstnanosti; energetické náročnosti a integrovaného environmentálního řízení. V roce 2014 budou města, která se dostala do užšího výběru, vyzvána, aby předložila své návrhy mezinárodní porotě, jež posoudí jejich dosavadní úsilí o zlepšování životního prostředí i jejich budoucí cíle. Porota rovněž posoudí jejich schopnost komunikace s občany, a to i s ohledem na jejich schopnost působit jako vzor a prosazovat osvědčené postupy v ostatních evropských městech. Vítěz bude vyhlášen v červnu 2014 v Kodani v Dánsku, která se stala evropským zeleným městem pro rok 2014. Titul Evropské zelené město se udílí od roku 2010 a dosud jej získalo šest měst. Jako první byl oceněn Stockholm, v roce 2011 Hamburk a v roce 2012 Vitoria-Gasteiz. Cena za rok 2013 byla udělena městu Nantes. Titul za rok 2014 získala Kodaň – a za rok 2015 Bristol. Porota je složena ze zástupců Evropské komise, Evropského parlamentu, Výboru regionů, Evropské agentury pro životní prostředí, orgánů místní správy za udržitelnost v rámci sdružení ICLEI, kanceláře Paktu primátorů a Evropského úřadu pro životní prostředí. Evropa se stala v podstatě městskou společností, neboť tři čtvrtiny Evropanů žijí ve větším či menším městě.

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Pomůcka pro příští a ještě pro ty další volby....

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (830)

Svého času jsem se zcela náhodou dostal do rozhovoru se známým jednoho mého přítele. Přisedl si k nám v jedné ostravské hospodě, a protože se zcela nenuceně zapojil do našeho hovoru, bylo to příjemné. Postupem času jsme se začali bavit na téma spíše podnikatelské, jelikož onen známý mého přítele má velkou dílnu, v níž vyrábí drobné nástroje a jednoduché stroje. Má slušný odbyt, tři zaměstnance a slušné příjmy. Tedy včetně těch jeho tří zaměstnanců.

Vzpomněl jsem si na něj, když se na internetu objevila neuvěřitelná zpráva o tom, že Rusnokova vláda v demisi koupila v Praze dům za 300 milionů od naprosto neznámého vlastníka, když předtím byl tento dům prodán za polovinu. Tato skutečnost je vedlejší, je docela možné, že pokud jde o cenu, je vše v pořádku. Přece ve vládě, byť v demisi, nesedí samí fandové neznámého vlastníka, kteří mu mocímermo doslova nacpou 160 milionů.

Mezi námi, on ten vlastník tak zcela neznámý není. Vlastní firmu Alkatrion a šéfem jejího představenstva je muž, jehož jméno figuruje v 56 realitních společnostech. Sídlo má firma na nějakém pražském sídlišti. Stále ještě by se to dalo skousnout. Horší je, když se dozvídáme, že podstatnou část těchto peněz vezme vláda z dotací Evropské unie, které jsou určeny ke zvyšování

zaměstnanosti. Protože v té obrovské budově budou umístěny nějaké pražské úřady práce, které vlastně zvyšování zaměstnanosti zajišťují (sic!).

Nevím, jak si tohle vyhodnotí v Bruselu, ale mohou si myslet, že to je nějaká speciální česká cesta k vytváření nových pracovních míst i přesto, že úředníci, kteří se do oné budovy nastěhují, již zaměstnáni jsou. V oné prostorné budově se jim zřejmě bude lépe přemýšlet o tom, kde ta nová místa vytvořit. Tak si to asi představuje vláda v demisi.

Že to je pitomost vám řekne hnedle každý, kromě těch, kteří onu koupí organizují. Nu a proč jsem si při té příležitosti vzpomněl na onoho majitele dílny s těmi zaměstnanci? Tenkrát jsem se ho ptal, zda by mohl těch jeho výrobků prodávat větší množství. Zasmál se. Jistě, ale nestíhám. Potřeboval bych přistavět dílnu, koupit pár strojů, materiál trochu dopředu a mohu se rozšířit. Jenže to by obnášelo asi půl milionu a ty já nemám jaksi nazbyt. Ale vím, že bych vydělal minimálně na další dva lidi. Už teď mi nabízí strýc své dva synovce a já ho musím zatím odmítat.

A tak mě napadlo, že kdyby byl vláda, byť v demisi, skutečně osvícená, nekupuje ten barák, ale osloví v Moravskoslezském kraji (případně i jinde) 600 takových drobných podnikatelů a nabídne jim půl milionu, když prokazatelně rozšíří výrobu (či jinou činnost) a přijmou dva lidi. Ale ihned a bez ponižujících podmínek, aby ty peníze nepropadly. Rázem by bylo zaměstnáno o 1 200 lidí více a hlavně – ulevilo by se několika tisícům dalších rodinných příslušníků oněch nově zaměstnaných. Jen mi neříkejte, že to tak rychle nejde, něco málo o tom vím.

Nestalo se a vlastně se nestalo vůbec nic. Nová místa nepřibyla, dotace z EU velice formálně využita za účelem zvýšení zaměstnanosti (které je ovšem ve stádiu příprav) a jediný, kdo je na výsost spokojen, je ten neznámý podnikatel té firmy Alkatria. Což je za 300 000 milionů dost hubená bilance.

Mimo jiné by mě zajímalo, co si takoví „alkatrijci“ myslí o našem státě, o jeho vládě, o vládních úřednících a o nás všech. Tuším to, leč tady se nesmí psát sprostě.

**Dnes má svátek TIBOR. Zítra, ve čtvrtek SÁVA. V pátek LEOPOLD,
v sobotu OTMAR, v neděli MAHULENA/GERTRUDA, v pondělí
ROMANA, v úterý ALŽBĚTA a ve středu NIKOLA/NIKOL.
Nezapomeňte jim blahopřát.**

